

de 4de week 210 mg goud totaal ontvangen hebben. COMROE, de bekende Amerikaanse rheumatoloog, beveelt zelfs een nog veel lagere dosering aan.

M.i. is het dan ook twijfelachtig of de beschreven ernstige intoxicatie aan een allergische reactie toe te schrijven is. Waarschijnlijker lijkt mij deze het gevolg te zijn van een te hoge dosering.

Amsterdam, 12 April 1948

F. J. F. STEINER

LONGTUBERCULOSE ERKEND ALS MOGELIJK LETSEL IN DE ZIN DER ONGEVALLENWET 1921

Enkele uitlatingen in de medische pers naar aanleiding van de uitspraak van de Centrale Raad van Beroep van 12 November 1947 wekken de indruk, dat deze niet de voldoening heeft geschonken, welke mocht worden verwacht. Enkeligen willen meer, sommigen iets anders.

Professor VAN LOGHEM geeft er blijkbaar de voorkeur aan, het vraagstuk niet juridisch, maar maatschappelijk te bezien (*N. T. v. G.*, no. 11, blz. 797, 1948). De heer MICHELSSEN bepleit opnemng van de tuberculose als beroepsziekte sub art. 87b van de O.W. (*Tijdschrift voor Sociale Geneeskunde*, no. 4, 1948). Dr. SCHEERS maakt zich bezorgd over de besmette personen, die niet volgens de O.W. verzekerd zijn en vraagt, hoe het moet gaan met hen, die geïnfecteerd zijn door toevallige aanraking, in de uitoefening van hun beroep, met lijders aan open tuberculose (*N. T. v. G.*, no. 14, bl. 1032, 1948).

Tegenover deze waarderingen van wat de uitspraak van de Centrale Raad van Beroep niet bracht, staat het positieve feit, dat deze de afhankelijkheid van het letsel en het ongeval heeft verlegd van art 1, sub 2, naar art. 1, sub 1. De uitspraak wil niet anders zijn.

Hiermede is een eind gekomen aan de juridische haarkloverijen omtrent de quaestie „in betrekkelijk korten tijd ontstaan”, die prof. VAN LOGHEM belachelijk en ergerlijk vindt, waarbij intussen niet mag worden vergeten, dat dit „juridische woordenspel, uitgaande van een epidemiologisch kenmerk” een bijdrage heeft geleverd tot verbreiding van de kennis aangaande de pathologisch-anatomische ontstaanswijze van het tuberculeuze proces.

Wellicht zal binnenkort het vraagstuk algemeen sociaal worden opgelost, als de revalidatievoorstellen van de Commissie VAN RHIJN als onderdeel van een nieuwe sociale verzekeringswetgeving hun beslag zouden krijgen. Dan alleen zou ook coll. SCHEERS tevreden kunnen zijn, want binnen het kader van de tegenwoordige sociale verzorging is het ongerijmd, in elk geval van een, volgens de O.W. verzekerde, een beroep te doen op een mogelijke aanraking met een lijder aan tuberculose in het bedrijf. Het is immers even goed mogelijk, dat de infectie daarbuiten is opgedaan. Dit onttrekt zich geheel aan waarneming en bewijsvoering.

De Centrale Raad van Beroep had een bepaald geval te toetsen aan bepalingen van een bepaalde wet. Wensen, die in beginsel een andere wijze van sociale zorg nastreven, kunnen niet dienen ter appreciatie van de uitspraak, die de Centrale Raad van Beroep heeft gedaan.

's-Gravenhage, 16 April 1948

A. A. SNIJDER,
*Medisch Adviseur van de
Raad van Arbeid*

HET BELOOP VAN TUBERCULEUZE MENINGITIS ONDER INVLOED VAN STREPTOMYCINE

In aansluiting aan het ingezonden van collega LEYNS (*N. T. v. G.*, II, 1152, 1948) wilde ik de aandacht vestigen op het feit, dat in de klinieken van STERN en DOULITSKY (*KETELAAR, Brux. Méd.*, 28, 22, 1948) de patiënten met meningitis tuberculosa in verband met streptomycineschaarste *uitsluitend* suboccipitaal (niet intramusculair) werden behandeld. Het genezingspercentage was niet

lager dan bij zieken, die volgens een andere behandelingstechniek werden ingespoten.

Voorts bleek bij ons eigen materiaal, dat het streptomycine-gehalte van het lumbale vocht na een intralumbale injectie met 100 mg vaak vele dagen 10 E. per cm³ of meer bedraagt. Deze bevinding gaf aanleiding tot het stellen van de tot nu toe nog niet opgeloste vraag, of dagelijkse intralumbale inspuitingen wel noodzakelijk zijn. Mocht men op den duur er toe kunnen besluiten, de intralumbale injecties minder frequent te geven, dan bestaat de mogelijkheid, dat het aantal kunstmatig verwekte arachnoiditides (soms dwarslaesies), die in een aantal gevallen spontaan kunnen verdwijnen, tot een minimum beperkt worden.

Amsterdam, 12 April 1948

J. E. MINKENHOF

DE VENERISCHE ZIEKTEN IN HET LEGER

Naar aanleiding van het bovengenoemde artikel van collega VAN DER VEEN moge ik opmerken dat tabel V een onjuiste interpretatie in de hand werkt. Het zou namelijk juister zijn de samenstelling van het leger ook in procenten uit te drukken naast de percentages van het totale aantal aangegeven ziekten in de verschillende beroepen. Maar daarbij zou dan ook de samenstelling van de bevolking moeten worden vermeld. Pas dan mag men conclusies trekken uit de bedoelde tabel. Om een voorbeeld te geven (met overigens fictieve cijfers):

20 pCt. der lijdens aan geslachtsziekten zijn werkzaam in zelfstandige beroepen.					
bv. 10 pCt. van het leger	„	„	„	„	„
„ 15 „ van de bevolking	„	„	„	„	„

Amsterdam, 18 April 1948

P. J. W. M. SCHILLEMANS,
*Reserve-Officier van gezondheid
der 2de klasse*

BERICHTEN

BUITENLAND

DUITSLAND. — **ABORTUS.** De hoge cijfers van abortus leidden tot gedachtenwisselingen over de kunstmatige onderbreking van de zwangerschap als strafbare handeling, afgezien van de medische aanwijzingen. Sociale indicaties — gebrek aan voedsel en woonruimte — worden alleen in de Russische zone aanvaard. De sociale nood moet dan door een commissie zijn vastgesteld, de vrucht mag niet ouder dan drie maanden zijn en de vrouw moet over het aan de operatie verbonden gevaar zijn ingelicht. In de Amerikaanse zone kan deskundige onderbreking van de zwangerschap worden toegestaan, indien verkrachting is bewezen. In de andere zones acht men hetgeen tot nu toe als „bewijs” diende onvoldoende. Een eugenetische indicatie werd zelfs in de **HITLER**-jaren niet aanvaard. Behalve de dominant erfelijke chorea van **HUNTINGTON** (50 pCt. kans, indien één der ouders ziek is) kent men slechts zenuwziekten met geringer kans dan 50 pCt. Schizophrenie van één der beide ouders betekent 10 pCt., van beide ouders 53 pCt. (*J.A.M.A.*, deel 136, 708, 1948).

FRANKRIJK. — **HONDSVOLHEID OP CORSICA.** De geallieerde troepen brachten de lyssa naar Corsica; men meent, dat de ziekte thans in ernstige mate onder de vossen op het eiland is verspreid. Dit betekent, behalve voor de honden, een gevaar voor het vee, dat in grote vrijheid wordt geweid. In 1946 kwamen 121 mensen onder behandeling; bij de behandelenden kwamen geen ziektegevallen voor, maar het staat niet vast hoevelen van hen door dolle dieren zijn gebeten (*Bull. Ac. nat. med.*, 128, 1948).

VERENIGDE STATEN. — **BESTRIJDING VAN BALDADIGHEID EN KINDERMISDADEN.** Te Washington ontstond uit een vriendschappelijk onderhoud van een politieagent met vier jongens, die bezig waren elektrische lampen stuk te